

fadebur af Milena Bonifacini

6. – 29. april 2018

I M100 kan man opleve udstillingen fadebur af Milena Bonifacini.

Udstillingen viser indretningen af et spisekammer, som på foruroligende vis kredser om det kropslige og det hjemlige. Med udstillingen inviteres vi ind i en malerisk installation som helt enestående udvider vores sanselige bevidsthed.

fadebur er en udstilling hvor billedkunstner Milena Bonifacini indretter et spisekammer eller et fadebur, med kar, krukker og kurve med papmaché objekter. Organisk formede papmaché "klumper" der ligner noget der hæver og gror ud af deres beholdere. Er det madvarer der opbevares eller er det kropsdele? Det tilsyneladende hjemlige og harmløse kan pludselig tage en foruroligende vending...

"Som billedkunstner arbejder jeg med forskellige medier; maleri, skulptur, objekter og installationer. Hvornår det ene begynder og det andet ender er flydende. Jeg maler på skulpturerne og hælder gips på malerierne, og jeg anvender fundne "ready mades", fx kar og kurve, i kombination med papmaché og tekstiler. Sammen med disse tredimensionelle værker viser jeg også en serie helt nye "papmalerier", der som titlen siger er malerier på pap fra brugte papkasser. De er hentet henne i supermarkedet, hvor maden også bor..."

Udstillingen fadebur er en installation som med et nutidigt udtryk har kunsthistoriske referencer til kunstnere som Louise Bourgeois og Henri Matisse. Alle udstillede værker er fra 2018.

Milena Bonifacini er uddannet billedkunstner på Det Kongelige Danske Kunstakademi 1982-89 og Cand.phil fra Skolen for Teori og Formidling i 1991. Milena er født i Lima, Peru. I dag bor og arbejder hun i Nyborg.

Milena Bonifacini har en lang række udstillinger bag sig. Senest har hun udstillet på Galleri David Risley og Møstings Hus i København. Hendes arbejde er blevet præmieret af Statens Kunstfond for udstillingen Fatto a Mano, Banja Rathnov Galleri & Kunsthandel 2016. Hun har modtaget det 3-årige arbejdslegat fra Statens Kunstfond i 2005 – 2008. Milena Bonifacini er formand for Akademiraadet.

Artist talk

I forbindelse med udstillingen arrangeres artist talk med Milena den 22. april 2018.

Kilder:

<https://kunsten.nu/journal/ugens-kunstner-milena-bonifacini/>

<http://www.nordenhuse.dk/milena.htm>

Milena Bonifacini: fadebur

Hverdagslivet er Milena Bonifacini's arena – mellem kendte genstande og artefakter som krukker, kar og tekstiler vokser hendes malerier, installationer og papmachéfigurer på forunderlig og foruroligende vis ind og ud af hinanden.

På M100 tager hun med en række helt nye værker os ind i hjemmets inderste, ind i spisekammeret. Der, hvor maden står sirligt på rækker, henkogt og hengemt, i køligt tussmørke. Eller sådan var det i hvert fald i min mormors spisekammer, hvor rækkerne med patentglas syntes uendelige og rigelige nok til en mindre undtagelsestilstand. Jeg elskede at gemme mig i min mormors spisekammer. Både fordi det var en anledning til at stjæle en smule af sværen fra resterne af flæsketegen, der stod på fryseren, og fordi det var det rum i huset, hvor man kunne blive væk fra resten af verden.

Selvom det er alt andet end sirligt som min mormors spisekammer giver Milena Bonifacinis fadebur alligevel indtryk af at være et rart sted at gemme sig fra verdens larm. Her er masser af farver på væggene, bløde tekstilbolde i kurvene og organiske papmachéfigurer, der vokser ud af krukkerne som blomster. Men efterhånden som øjnene begynder at vænne sig til lyset og formerne, begynder interiøret i fadeburet at forandre sig, og man må uvægerligt spørge sig selv: Hvad gemmer mon kuglerne, der er møjsommeligt viklet i strimler af tekstiler. Og er det virkelig mad, der strækker sig som tykke spirer mod solen, eller flyder ud over krukkens kant og truer med at sprænge den? Præcis som pærerne i patentglassene i min mormors spisekammer, der i tussmørket mere og mere lignede halve hjerner i sprit, er det svært at blive klog på, hvad det faktisk er, Milena Bonifacini gemmer i sit forråds-kammer.

Spisekammeret er hjemmets køkkenhave og mødding, vores fremtid og fortid. Det er der, hvor man kan gemme en bid af sommeren til en kold vinterdag. Men også der, hvor den skårede kande kan få lov at dø i fred – og der, hvor maden i al ubemærkethed kan gå til på de bagerste rækker. Der er måske ikke noget tryggere end tanken om et bugnende fadebur, men ved nærmere eftersyn er virkeligheden måske en anden.

fadebur minder os om, at det tilsyneladende hjemlige og genkendelige også kan tage overraskende, ja måske ligefrem foruroligende, nye former. Og det er slet ikke nogen dårlig påmindelse, særligt ikke hvis man drømmer om et fadebur.

Suzette Frovin, Journalist